

spørgsmaalet, tages fat paa at sætte Arbejder i Gang; og det er ikke nok, at det sker i Løbet af Vinteren, naar de ministerielle Kontorer og de forskellige Institutioner har overvejet, gjort Indstillinger o. s. v., men det skal være hurtigt. Dernæst maa der foretages en Prisregulering, saa at baade de arbejdsløse og de arbejdende kan faa de Varer, de skal bruge, uden at vi behøver at komme ud i ødelæggende Lønkonflikter. Og endelig maa der ydes en effektiv Understøttelse til de arbejdsløse. Hvis Venstres Ordfører fremdeles vil tale om, at han ser med Forstaaelse paa dem i Samfundet, der lider Nød, saa maa han, inden vi slutter denne Debat, sige os, hvilke Veje Venstre da vil gaa, og hvor hurtig man mener, der kan slaas ind paa disse Veje, for at afværge denne Nødstilstand.

Det blev sagt af den højtærede Statsminister, at Venstre ikke vilde gennemføre socialistiske Ideer, saaledes som den radikale Regering havde gjort. Den radikale Regering har ikke gennemført socialistiske Forslag, og vi kræver ikke af Venstre, at det skal gennemføre socialistiske Forslag. Vi ved, at vi endnu ikke har naaet det Flertal, i Kraft af hvilket vi kan kræve saadanne Forslag gennemført. Vi har heller ikke gjort det tidligere. Den højtærede Forsvarsminister kommer nu ind ad Døren; han vil erindre, at vi Socialdemokrater en Gang, i 1913, har været med til, skal jeg sige, at gøre Knæfald for ham (*Forsvarsministeren* [Klaus Berntsen]: Det bad jeg Dem ikke om!). Ja, jeg ved ikke, det var vist andre, der ikke brød sig om det. (*Forsvarsministeren* [Klaus Berntsen]: Jeg sagde, jeg bad Dem ikke om det!). Vel, men da vi i 1913 kom til Forsvarsministeren og sagde: Vi vil støtte Ministeriet Klaus Berntsen med at faa det Grundlovsforslag gennemført, som Ministeren har fremsat, saa ved Ministeren, at det var ikke et socialistisk Forslag, det bibeholdt de to Kamre, og det var i det hele taget ikke et saadant Forslag, som Socialdemokratiet ønskede, hverken hvad Valgretsalderen eller hvad Rigsdagens Sættelse angik. Men det var et Fremskridt, og dette Fremskridt ydede vi vor Medvirken til. Det kan ikke nytte, at Ministeriet vil sige: Hvis ikke

Socialdemokraterne faar deres Villie i eet og alt, kan vi ikke stole paa deres Medvirken. Vi har været med til at arbejde paa Husmandslovens Gennemførelse, og jeg kan nævne Forslag paa Forslag, som Socialdemokraterne har ydet deres Tilslutning, uden at disse Forslag har været, som vi ønskede dem.

Jeg spørger igen Regeringen: Vil den være med til at hele de Saar, som Arbejdsløsheden allerede i Dag har slaet? Vil den være med til en Prisregulering? Det er ikke et socialistisk Krav i egentlig Forstand, det er en Medicin for den syge Organisme, vi har i Dag som Følge af den vilde Spekulation, som Landbrugsministeren skildrede saa levende i Aftes. Vil Regeringen være med dertil? I saa Fald vil Socialdemokratiet yde fuld Støtte, for vi har aldrig nogen Sinde prøvet paa herinde i Rigsdagen eller ude i Landet at praktisere Mindretalsdiktatur, aldrig nogen Sinde. (*N. P. Jensen*: Generalstrejken!). Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen siger Generalstrejken, og jeg har ikke noget imod at tale om den. Generalstrejken var ikke et Forsøg paa Mindretalsdiktatur, aldeles ikke. Det, der skete, var, at Socialdemokraterne erklærede, at de gennem en Generalstrejke ønskede Rigsdagen indkaldt for at faa vedtaget en Lov, for hvilken der var Flertal, ikke andet. Man paastaar: Jamen de ønskede, Ministeriet Zahle skulde blive, det vilde de diktere. Ja, der nikkes til det, men det passer bare ikke. Det er en Fejltagelse, en af de Fejltagelser, som man gentager saa længe, at man tror paa dem. Jeg skal fortælle, hvorledes det forholdt sig. Den Gang Ministeriet Zahle var afskediget, befandt Danmark sig i den fuldkomment ulovlige Tilstand, at vi stod med en uansvarlig Konge uden et Ministerium. Kongen havde afskediget Ministeriet paa staaende Fod, erklæret, at det maatte gaa med det samme, uden at han i Forvejen havde sikret sig Efterfølgere, og i den Mellemtid, da vi intet Ministerium havde, kom der en Deputation til Kongen og anmodede ham om at genantage Ministeriet Zahle, for at vi kunde faa Valgloven gennemført. Fra det Øjeblik Ministeriet Liebe blev udnævnt, har der ikke fra Socialdemokratiets Side en eneste Gang været rejst Krav om